

Cuvânt înainte

Cartea de față se adresează atât celor care știu să comunice în relația cu pacientul vs. medicul, cât și acelor care se află la început de drum. Ea se constituie ca un prim reper dintr-o complexă incursiune în ale comunicării și relaționării medic – pacient, de aceea face uz atât de cunoștințele generale cât și de cele speciale, găsind stadiul de simbioză între ele. Se dorește alături de celelalte „întâmplări întru ale scrișului”, a fi o carte deschisă, care să pună întrebări și să nască răspunsuri, cât și să creeze atitudini și să confirme comportamente.

Este scrisă pentru minte, trup și suflet, deoarece cei aleși și având harul de-a alina suferințe, trebuie să se afle în folosul pacientului, căci lucrarea lor este: speranța, binele, iubirea și respectul, atunci când, atât de simplu se rostește „mulțumesc dom-

nule / doamnă doctor că trăiesc și mă bucur, că pentru binele meu, există”.

Doar Lucian Blaga mai spunea: „Eu simt că sufăr de prea mult suflet” și aș dori ca toți citind-o, să simtă că această „suferință” este cea care-l face pe om ființă și nu obiect, dovedindu-și înțelepciunea.

Și dacă, te-ai învrednicit s-o citești, cititorule, dă un semn, adică, nu uita să comunici gândul tău bun care va duce scrisul mai departe, și zic eu, nu e rău deloc, e chiar foarte bine, căci cuvântul lasă urmă chiar și-n nisipul spălat de mare, dar și-n foșnetul pădurii de la munte, dovedindu-și trăinicia și nemurirea.

Dr. psih. M. D. Pașca